

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119344603
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:6119344603.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: O.. M. W., G.. XX.X.XXXX, K. G. U. XXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpený JUDr. Jánom Slovinským, advokátom so sídlom Štefánikovo námestie 13, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: B. M., G.. XX.XX.XXXX, K. E. X. M. XXXX/XX, XXX XX A. G. Z., o zaplatenie 15.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu 15.000,- eur a úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 15.000,- eur od 16. 8. 2019 až do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Priznáva žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Upomínací súd v Banskej Bystrici domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 15.000,- eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. V odôvodnení žaloby uviedol, že dňa 04.09.2014 so žalovaným uzavrel kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníctva k bytu: byt č. X na 2. posch., súp. číslo XXXX, vchod č. 7, postaveného na parcele registra C-KN, parcelné č. XXXX/XXX, na ul. O. X v O., zapísaného na LV č. XXXXX, v podiele 1/1, spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, zapísaného na LV č. XXXXX, kat. územie O., v podiele 56/4644, spoluvlastníckeho podielu na pozemku parcelné č. C-KN XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 530 m², zapísaného na LV č. XXXXX, kat. úz. O., v podiele 56/4644 (ďalej len „kúpna zmluva“ a „byt“).

3. V deň uzatvorenia uvedenej kúpnej zmluvy žalovanému v hotovosti uhradil časť kúpnej ceny vo výške 15.000 €, čo žalovaný potvrdil podpisom na kúpnej zmluve.

4. Dňa 31.08.2017 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudok v právnej veci vedenej na Okresnom súde Prešov, sp. zn. 10C/444/2015, ktorým súd určil, že vlastníkom bytu je Q. C.Á., r. O., nakoľko kúpna zmluva, ktorou žalovaný od p. C. nadobudol byt do vlastníctva, je neplatná. Týmto momentom došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu vo výške 15.000 eur na úkor žalobcu.

5. S poukazom na vyššie uvedené žalobca dňa 12. 11. 2018 zaslal žalovanému predsúdnu výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia - vrátenie kúpnej ceny vo výške 15000 eur, ktorá sa mu vrátila ako

nedoručená dňa 04.12.2018. Nakoľko žalovaný k zaplateniu sumy 15.000,- eur nepristúpil, domáha sa žalobca zaplatenia dlžnej sumy od žalovaného predmetnou žalobou.

6. K žalobe predložil dôkazné listiny, a to kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti uzavretú podľa § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 4. 9. 2014, ktorej predmetom bol byt zapísaný na LV č. XXXXX v kat. území O., predsúdnú výzvu zo dňa 8. 10. 2018 s pripojeným podacím lístkom preukazujúcim neprevzatie predmetnej písomnosti, doručenkú do vlastných rúk a doklad o neprevzatí písomnosti zo dňa 4. 12. 2018, výpis z LV č. XXXXX kat. územie O. zo dňa 17. 7. 2019, kde ako výlučná vlastníčka predmetného bytu je vedená Q.J. C., rod. O., kde ako titul nadobudnutia je vedený rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/444/2015.

7. Okresný súd Banská Bystrica, ako upomínací súd, vydal dňa 12. 8. 2019 platobný rozkaz, ktorým určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 15.000,- eur s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 15.000,- eur od 5. 12. 2018 až do zaplatenia. Druhým výrokom určil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 450,- eur.

8. Žalovaný podal v zákonnej lehote voči platobnému rozkazu odôvodnený odpor, v ktorom žiadal, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Zároveň vzniesol citujúc ustanovenie §-u 100 ods. 1 až § 110 Občianskeho zákonníka námietku premlčania. Uviedol, že tvrdenie žalobcu, žeby mu mal pri podpise predmetnej kúpnej zmluvy vyplatiť finančnú čiastku vo výške 15.000,- eur, sa nezakladá na pravde. V tom čase medzi stranami sporu boli priateľské vzťahy, a preto on nevyžadoval od žalobcu striktné vyplatenie kúpnej ceny v intenciách textu predmetnej zmluvy. K vyplateniu kúpnej ceny vo výške 15.000,- eur nikdy zo strany žalobcu nedošlo, a preto sa on na jeho úkor nikdy neobohatil. Žalobca si od neho uplatňuje predmetný nárok vzhľadom na neskoršie zhoršenie vzťahov - poukázal na to, že pri podpise predmetnej zmluvy nebola prítomná žiadna osoba, ktorá by vedela dosvedčiť skutočné odovzdanie finančnej hotovosti, takže žalobca okrem klauzuly v žalovaným podpísanej zmluve, nedisponuje žiadnym iným relevantným dôkazom, ktorým by túto skutočnosť preukazoval. Poukázal na to, že v závere k naplneniu účelu zmluvy, teda k samotnému odpredaju bytu, nakoniec ani nedošlo (k čomu neuviedol žiadne bližšie skutočnosti - poznámka súdu).

K vznesenej námietke premlčania uviedol po citácii zákonných ustanovení o premlčaní, že premlčacia doba žalobcovi uplynula dňom 4. 9. 2017. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odporu, navrhol, aby upomínací súd predmetný platobný rozkaz zrušil.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu uviedol, že s tvrdeniami žalovaného v celom rozsahu nesúhlasí. Pokiaľ žalovaný uvádza, že pri podpise kúpnej zmluvy mu žiadne peniaze nevyplatil, pretože toho času mali dobrý priateľský vzťah, preto od neho nevyžadoval úhradu striktné podľa zmluvy a že okrem klauzuly v kúpnej zmluve o vyplatení peňazí nemá žiaden iný dôkaz, k tomu poznamenal, že tvrdenia žalovaného sú nielenže nepravdivé, ale nedávajú ani žiadnu logiku. Žiaden predávajúci si predsa nenechá v zmluve potvrdiť vyplatenie kúpnej ceny, pokiaľ k jej vyplateniu v skutočnosti nedošlo, pretože si tým vo svoj neprospech do budúcnosti zhoršuje postavenie pri uplatňovaní jeho nároku na zaplatenie kúpnej ceny. Takýmto konaním by sa kvázi sám vzdal svojho nároku na kúpnu cenu. Preto je toto jeho tvrdenie absolútne účelové.

Zároveň nie je pravdou, že o zaplatení kúpnej ceny nemá žiadne dôkazy. Vyplatenie kúpnej ceny žalovaný potvrdil aj v konaní, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Prešov, sp. zn. 33T/122/2016, a to proti žalovanému pre trestný čin podvodu a ktorý navrhuje ku tomuto konaniu pripojiť. Má informácie, že proti žalovanému sú vedené aj iné trestné konania pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu.

10. K písomnému vyjadreniu žalobca predložil výpis z jeho osobného účtu, podľa ktorého v máji 2014 prijal bezúčelový úver v hodnote 12.000,- EUR, nakoľko sa venuje výkupu nehnuteľností, preto si bežne vezme úver s dobrou úrokovou sadzbou a čaká na výhodnú investíciu, čo bolo aj v tomto prípade, kedy uvedené peniaze použil na kúpu predmetného bytu od žalovaného.

11. K žalovaným vznesenej námietke premlčania uviedol, že tento nesprávne počíta začiatok plynutia premlčacej doby, keď uvádza dátum 4. 9. 2017, nakoľko od tohto dátumu by uplynula premlčacia doba žalobcovi na jeho nárok na zaplatenie kúpnej ceny, pokiaľ by ju on neuhradil. K bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovaného došlo dňom právoplatnosti (31.08.2017) rozsudku Okresného súdu Prešov v právnej veci vedenej pod sp. zn. 10C/444/2015, v ktorej súd rozhodol, že kúpna zmluva medzi

pôvodnou vlastníčkou nehnuteľnosti a žalovaným je neplatná, čím nastala neplatnosť následnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. Od tohto momentu peniaze, ktoré žalovanému zaplatil, má žalovaný bezdôvodne. Zároveň týmto začala plynúť premlčacia doba pre vrátenie ním zaplatených peňazí. Preto nie je pravdou to, čo tvrdí žalovaný, že nárok žalobcu je premlčaný. S poukazom na uvedené žalobca navrhol upomínaciu súdu pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci. K písomnému vyjadreniu okrem už vyššie uvádzaného výpisu z jeho osobného účtu z Tatra Banky, a. s. v Bratislave predložil dôkaznú listinu z trestného spisu sp. zn. 33T/122/2016 Okresného súdu Prešov - predvolanie svedka vo veci obžalovaného B. M. pre trestný čin podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. a/ Trestného zákona na hlavné pojednávanie konané dňa 8. 2. 2018 na Okresnom súde v Prešove.

12. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu okresnému súdu podľa § 10 ods. 3 a § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní ako súdu príslušnému na pokračovanie v konaní. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu písomne nevyjadril, preto súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 29. 1. 2020, ktorého sa strany sporu osobne zúčastnili. V tomto štádiu konania ani jeden z účastníkov nemali v konaní právne zastúpenie.

13. Žalobca v účastníckej výpovedi uviedol, že trvá na svojich tvrdeniach uvedených v žalobe, k čomu dodal, že potom, čo 4. 9. 2014 obaja podpísali kúpnu zmluvu na Notárskom úrade JUDr. Čuchtú, asi dva mesiace po uzavretí tejto zmluvy prestal žalovaný sa s ním kontaktovať a táto situácia pretrváva doposiaľ. Uviedol, že pri výplate peňazí postupoval tak, ako obvyčajne, peniaze vyplácal žalovanému pred kanceláriou notára na ulici Konštantínova 3, a to v chodbe, kde nebol nikto prítomný. V roku 2014 čerpal od Tatra Banky úver vo výške 12.000,- eur dňa 6. 5. 2014, o čom predložil kópiu výpisu z banky. Zvyšnú sumu 3.000,- eur mal k dispozícii v hotovosti. Zotrval na tvrdení, že pred podpísaním zmluvy došlo k odovzdaniu týchto peňazí do rúk predávajúceho a pokiaľ žalovaný tvrdí, že tieto peniaze neprevzal, je ochotný ísť na detektor lži. Zvyšnú časť kúpnej ceny vo výške 5.000,- eur nevyplatil v celku, len časť 3.200,- eur, a to takým spôsobom, že žalovaný ho prosil, aby mu požičal nejaké peniaze, ktoré potrebuje na cestu do Poľska a iné výdaje, tak mu pri ich stretnutiach v rôznych sumách, túto časť kúpnej ceny vo výške 3.200,- eur vyplatil v hotovosti, o čom nemá žiadne dôkazy. Preto túto zvyšnú časť od žalovaného nepožaduje vrátiť. Ďalej žalobca uviedol, že v priebehu dvoch rokov po uzavretí kúpnej zmluvy bol predvolaný na OR PZ v Prešove, odbor kriminálnej polície v konaní ORP-348/3-VYS-PO-15, kde bol vypočutý ako svedok. V tomto konaní pani C. vzniesla obvinenie pre podozrenie z trestného činu podvodu. Žalobca sa domnieva, že v tom konaní bola riešená tá skutočnosť, že pán M., teda v tomto konaní obžalovaný, mal oklamať pani C. pri kúpe nehnuteľnosti, čo má súvis s ich kúpnu zmluvou, nakoľko to isté sa stalo aj jemu. Má informácie, že žalovaný bol trestne stíhaný aj v iných veciach, o čom ho mal informovať pán Y. Potom, čo sa dozvedel o neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným a pani C., na základe toho sa domáha v tomto konaní predmetného nároku. Na doplnenie dôkazov predložil súdu výpis z LV č. XXXXX kat. územie O. zo dňa 29. 4. 2016, kde ako výlučný vlastník predmetného bytu je B. M., ktorú nehnuteľnosť nadobudol titulom kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod č. V XXXX/XXXX. Dodal, že kúpna zmluva uzavretá medzi ním, ako kupujúcim, a žalovaným, ako predávajúcim, ohľadom toho istého bytu zo dňa 4. 9. 2014, ktorú vypracoval on, nebola zavkladovaná, nakoľko on nepodal návrh na jej vklad na katastri, a to z toho dôvodu, že „čakal na číslo účtu, ktoré mu mal zadať žalovaný“.

14. Žalovaný v účastníckej výpovedi uviedol, že so žalobcom sa spoznal v roku 2014, kedy ho on oslovil, či by preňho nepracoval, aby mu robil ochranu pri deložovaní bytov a domov ľudí, ktorí sa z nich nechcú odsťahovať. Zopakoval to, čo uviedol v odpore, že od žalobcu žiadne peniaze, ani len jedno euro, pri ani pred podpisovaním kúpnej zmluvy zo dňa 4. 9. 2014 neprevzal. Uviedol, že žalobca klame, žeby mu mal vyplatiť sumu 15.000,- eur v hotovosti v budove Notárskeho úradu JUDr. Čuchtú v Prešove. Predmetná kúpna zmluva bola len fiktívna, napísaná účelovo, čo žalobca v praxi bežne robí, požičiava ľuďom peniaze a ako zábezpeku, aby mu bola pôžička vrátená, dáva ľuďom podpisovať kúpne zmluvy. To sa udialo aj v prípade pani C.C.. Vtedy ho požiadala o pomoc O. M., ktorý mal asi 27 rokov a ktorý býval v byte s pani C., a to v tom byte, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy. O. M. ho oslovil, že si potrebuje požičať peniaze, a preto mu on sprostredkoval žalobcu, ktorý mu 5.000,- eur požičal a v súvislosti s touto pôžičkou spísal žalobca kúpnu zmluvu so slovami, že bude platná do troch mesiacov, kým sa peniaze nevrátia. Žalovaný ďalej uviedol, že 5.000,- eur neboli žalobcovi vrátené, a preto kúpna zmluva nebola zrušená. Dodal, že žalobca takéto transakcie robí, požičiava peniaze a ľudia prichádzajú o byty a domy. Konkrétne sa takýto prípad udial pánovi B. z Jakloviec. Na preukázanie svojho tvrdenia navrhol vypočúť svedka O. M., ktorého adresu pobytu nevedel uviesť, pani C. nenavrhol vypočúvať, nakoľko sa jedná o

staršiu osobu. Na otázku súdu, aký finančný prospech z predmetnej transakcie mal mať on, odpovedal, že on z toho nemal žiaden finančný ošoh, ale pracoval pre žalobcu pri deložovaniach bytov a na základe ústnej dohody s ním dostával za to 50,- eur.

15. Žalovaný ďalej uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 33T/122/2016 bol obvinený z trestného činu podvodu. Bol aj podmiennečne odsúdený pre podvod z dôvodu, že participoval na pôžičkách. Proti rozsudku podal odvolanie, takže trestné konanie ku dňu 29. 1. 2020 ešte nebolo ukončené. Pred vyšetrovateľom a aj pred trestným sudcom tvrdil, že kúpne zmluvy prebehli riadne a že žalobca peniaze vyplatil. V uvedenom konaní klamal, pretože kryl žalobcu. Teraz v tomto konaní hovorí pravdu, pretože žalobca teraz žaluje jeho. Dodal, že 5.000,- eur od žalobcu prevzal a odovzdal ich O. M. ako pôžičku, takže vystupoval ako sprostredkovateľ medzi týmito dvomi osobami. Okrem uvedenej sumy žiadnych 15.000,- eur, ani ďalších 3.200,- eur ako kúpnu cenu za byt od žalobcu neprevzal.

16. Súd odročil pojednávanie za účelom vyžiadania a následného oboznámenia sa s trestným spisom sp. zn. 33T/122/2016 z Okresného súdu Prešov na deň 17. 8. 2022. Žalobca na tomto pojednávaní v doplňujúcej výpovedi uviedol, že podľa jeho vedomostí žalovaný z dôvodu porušenia podmieneného trestu je opäť vo väzbe. Súd lustráciou v registri hľadaných osôb v evidencii ZVJS zistil, že žalovaný sa aktuálne nachádza vo väzbe ZVJS, Ústav Prešov, ktorú nariadil Okresný súd Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 0T/135/2022. Žalobca potom, čo ho súd oboznámil s obsahom trestného rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/122/2016, uviedol, že na svojom nároku naďalej trvá, pretože jeho rozhodnutie výsledok trestného konania neovplyvňuje. K výpovedi žalovaného na predošlom pojednávaní uviedol, že žalovaný preňho nikdy ako pre fyzickú osobu, resp. pre spoločnosť GAMA INVESTMENT so sídlom v Prešove nevykonával žiadne deložovanie, ani vypratávanie nehnuteľností - poprel, žeby malo byť pravdou tvrdenie žalovaného, že poznal pána M. a pani C., je to klamstvo. On s nimi nikdy nebol v kontakte a nepozná ani žiadneho pána B.. Naďalej trval na tom, že kúpna cena z jeho strany bola vyplatená spôsobom a formou, ako bolo dohodnuté v kúpnej zmluve. Poukázal na to, že žalovaný sám vo svojej výpovedi v tomto konaní pred súdom uviedol, že klamal, ako prebehol prevod nehnuteľností, a teda klame aj v tomto prípade, keď uvádza, že neprevzal žiadne peniaze a potom zase tvrdí, že prevzal 5.000,- eur. Predložil súdu ako vzor inú kúpnu zmluvu, ktorú on vypracovával a ktorá bola uzavretá medzi jeho spoločnosťou GAMA INVESTMENT Prešov, s. r. o., Konštantínova 3, Prešov a medzi Slovenskou republikou, Správcom: Železnice Slovenskej republiky. Poukázal na jej obsah a na text, ktorým sa dojednáva kúpna cena, kde sa uvádza tak, ako ako v zmluve uzavretej medzi stranami tohto sporu, čo je bežnou praxou, že úhrada kúpnej ceny je pred podaním návrhu na vklad a povolením na vklad.

17. Súd po nahliadnutí do predmetného dôkazu zistil, že predmetná zmluva neobsahuje klauzulu zavkladovania a žalobca k nej nepredložil rozhodnutie katastrálneho odboru o povolení vkladu. Žalobca na otázku súdu, aká bola dohoda medzi ním a žalovaným pri podpisovaní kúpnej zmluvy zo dňa 4. 9. 2014 ohľadom podania návrhu na zavkladovanie zmluvy na správe katastra, uviedol, že prax je taká, že návrh podáva jeho spoločnosť. V konkrétnom prípade však návrh nebol podaný, nakoľko žalovaný mu neoznámil číslo účtu a aj preto, že v roku 2015 sa dozvedel podľa poznámky P 747/2015 zapísanej na LV č. XXXXX, že je začaté konanie na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C/444/2015 o určenie vlastníckeho práva a vydanie predbežného opatrenia na predmetný byt. Dodal, že ako najzávažnejší dôvod, prečo nepodal návrh na vklad predmetnej zmluvy, bol ten, že žalovaný mu nepredložil vyhlásenie správcu bytového domu o tom, že na byte nie sú žiadne nedoplatky, čo je nevyhnutné k povoleniu vkladu. Na otázku súdu, kto vypracoval obe kúpne zmluvy, teda kúpnu zmluvu o odpredaji bytu od pani C. a kúpnu zmluvu medzi stranami sporu ohľadom toho istého bytu, žalobca uviedol, že obe kúpne zmluvy vypracovala ich realitná spoločnosť, preto sú ich texty identické. Nevedel upresniť, či žalovaný oslovil jeho kolegu K. E.Q., alebo jeho na vypracovanie týchto zmlúv, pričom za túto zákazku dohodnutú ústne spoločnosť zinkasovala 50,- eur. Že ani pri uzavretí prvej kúpnej zmluvy o zakúpení bytu medzi pani C. a pánom M. nedošlo k vyplateniu kúpnej ceny zo strany kupujúceho, sa on dozvedel až neskôr, keď bol vypočúvaný ako svedok v trestnom konaní, v ktorom bol odsúdený žalovaný pre podvod.

18. Po zistení, že väzba u žalovaného bola ukončená, súd vytýčil pojednávanie na deň 14. 12. 2022, ktorého sa zúčastnili osobne žalobca aj žalovaný, pričom žalobca bol na základe predloženého plnomocenstva zo dňa 15. 11. 2022 v konaní zastúpený advokátom. Právny zástupca žalobcu na uvedenom pojednávaní neprodukoval žiadne nové dôkazy, odkazoval na doterajšie prednesy žalobcu a ním predložené listinné dôkazy. Žalovaný reagujúc na predošlé výpovede žalovaného na

pojednávaniach, ktorých sa on z dôvodu väzby nemohol zúčastniť, opakovane uviedol, čo už vypovedal na prvom pojednávaní a zdôraznil, že celá záležitosť týkajúca sa podpisov oboch kúpnych zmlúv prebehla tak, že on vlastne sprostredkoval pôžičku pre pána M. od žalobcu, teda od pána W.Q., ktorý v praxi takouto formou peniaze požičiaval. Žalobca vypracoval obe kúpne zmluvy. On od neho fyzicky prevzal najprv prvú kúpnu zmluvu. Potom, čo prevzal hotovosť vo výške 5.000,- eur od žalobcu previedol tieto peniaze na účet pani C.. Peniaze z účtu potom vybral a dal M.T., avšak vedel, že M. mu ich nevráti, nakoľko mal s ním už takú predošlú skúsenosť. On dal podpísať kúpnu zmluvu pani C. a podpísal ju aj on. Naďalej trval na svojej výpovedi tak, ako už raz v tomto konaní vypovedal, že klamal pred vyšetrovateľom v trestnom konaní, žeby dal pani C. po podpísaní zmluvy 15.000,- eur, a potom aj ďalších 5.000,- eur. Zopakoval, že žiadnu kúpnu cenu pani C.Í. nevyplatil, nakoľko s pánom W. takáto dohoda nebola. Potom odovzdal podpísanú kúpnu zmluvu o zakúpení bytu od pani C. pánovi W.. On mu dal druhú zmluvu, na základe ktorej on odpredával byt pánovi W., ktorú obaja podpísali. Obe zmluvy zostali u pána W.Q. a on už ďalej nemal vedomosť, čo sa s nimi ďalej udialo. V závere uviedol, že on nikdy nemal záujem predmetný byt od pani C. odkúpiť, ani ho pánovi W. odpredať. Obidve zmluvy boli fiktívne, takže on žiadnych 15.000,- eur od pána W.Q. neprevzal. Pani C. mala lehotu tri mesiace na vrátenie sumy 5.000,- eur. Nakoľko ich nevracala, po troch mesiacoch mu volal pán W., čo je s peniazmi, na čo on mu odpovedal, že peniaze sa nevrátili. Žalobca až do dátumu podania tejto žaloby žiadne peniaze od neho naspäť nepýtal, nakoľko čakal, čo sa s tým bytom udeje.

19. Žalobca reagujúc na výpoveď žalovaného uviedol, že žalovaný klame, že nechcel byt odkúpiť od pani C., ktorú on nepozná a nikdy nevidel. Poukázal na ďalší rozpor vo výpovedi žalovaného, ktorý najprv uviedol, že žiadne peniaze od neho neprevzal, teraz hovorí, že prevzal od neho 5.000,- eur a že M. klame, keď tvrdí, že od neho 15.000,- eur nepýtal skôr, ako od dátumu podania žaloby. Dodal, že žiadal ho o vrátenie peňazí aj v roku 2015, 2016 aj 2017. Ako dôkaz predložil súdu doručenkou o doručovaní doporučenej zásielky na adresu B. M., ktorú dňa 8. 6. 2016 prevzala ku podpisu jeho mama. Uviedol, že peniaze od žalovaného pýtal naspäť odvtedy, ako sa na liste vlastníctva č. XXXXX objavila poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní o neplatnosť pôvodnej kúpnej zmluvy. Týmto poukázal na nepravdivosť výpovede žalovaného. Zotrval na svojej výpovedi, že žiadnych 5.000,- eur tak, ako vypovedal ako svedok v predmetnom trestnom konaní, v súvislosti s kúpnu zmluvou nepožičiaval. Žalovanému dal sumu 15.000,- eur a žalovaný klame tak, ako oklamal pani C., pána Y. a aj jeho, nakoľko jeho výpovede sú vždy odlišné, nesúvislé a nejasné. Uviedol, že žalovanému dal z každej zmluvy jednu kópiu, na čo žalovaný toto tvrdenie poprel. Žalovaný uviedol, že žiadne zmluvy u seba nenechal. Potom, čo mu žalobca mal dať ku podpisom obe zmluvy, po podpísaní jednu ponechal pani C. a následne obe zmluvy vrátil žalobcovi.

XX. Právny zástupca žalobcu a žalovaný na uvedenom pojednávaní nemali ďalšie návrhy na dôkazy, preto súd v zmysle § 180 C.s.p. dokazovanie vyhlásil za ukončené.

21. Prevedeným dokazovaním, výsluchom strán sporu, za použitia dôkazných listín predložených žalobcom, z dôkazného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/122/2016, a z rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/444/2015 súd zistil tento skutkový stav:

22. Dňa 4. 9. 2014 boli žalobcom vypracované dve písomné kúpne zmluvy o prevode vlastníctva bytu zapísaného na LV č. XXXXX v kat. území O..

Prvá kúpna zmluva bola uzavretá medzi Q. C., rod. O., ako predávajúcou, a B. M., ako kupujúcim, ktorá bola na katastrálnom úrade zavkladovaná pod č. V XXXX/XXXX. Ako vyplýva z dobového výpisu z LV č. XXXXX z 25. 8. 2016, k uvedenému dátumu bol výlučným vlastníkom predmetného bytu B. M., v tomto konaní žalovaný.

Druhá kúpna zmluva bola uzavretá medzi B. M. ako predávajúcim a M. M. W., ako kupujúcim, pričom predmetom tejto zmluvy bol opäť byt zapísaný na LV č. XXXXX v kat. území O.. V oboch zmluvách sa zmluvné strany dohodli na kúpnej cene bytu vo výške 20.000,- eur, pričom časť ceny vo výške 15.000,- eur mala byť uhradená v deň podpísania zmluvy v hotovosti a časť kúpnej ceny vo výške 5.000,- eur mala byť uhradená na účet predávajúceho (pričom číslo účtu v zmluve uvedené nebolo) najneskôr do 60 dní odo dňa podpísania zmluvy.

23. Z výpovede žalobcu súd zistil, že tento druhú kúpnu zmluvu nepodal s návrhom na vklad na kataster nehnuteľností, z čoho jednoznačne vyplýva, že predmetná kúpna zmluva nenadobudla právne účinky, je teda neplatná a neúčinná. Žalobca sa nikdy nestal vlastníkom predmetného bytu.

24. Z dokazovania súd vzal za preukázané, že byt nezostal ani vo vlastníctve žalovaného, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/444/2015 bolo určené, že vlastníčkou predmetného bytu je Q. C.. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že žalobkyňa pri podpise kúpnej zmluvy bola uvedená do omylu, nakoľko ona nemala záujem byt predať. Bola v tom uistená, že podpisuje zmluvu len na zabezpečenie pôžičky, ktorá jej mala byť poskytnutá vo výške 5.000,- eur na zaplatenie dlžného nájomného. Pôžička jej mala byť sprostredkovaná poskytnutá jej kamarátom od známeho B. M.. Podľa textu kúpnej zmluvy bola kúpna cena dohodnutá na 20.000,- eur, pričom časť kúpnej ceny mala byť uhradená v hotovosti v deň podpísania kúpnej zmluvy a zvyšných 5.000,- eur malo byť uhradených do 3 dní na účet predávajúcej. V bode 5. odôvodnenia predmetného rozsudku sa okrem iného uvádza, že z výpovede žalobkyne a jej druha v trestnom konaní nie je nijak preukázané, žeby došlo k odovzdaniu sumy vo výške 15.000,- eur v hotovosti pred podpisom zmluvy, v deň podpisu, a ani po podpise zmluvy. Žalobkyňa sa s B. M. nikdy nestretla, nakoľko si to on sám neželal. Žalobkyňa, ako aj vyplýva z potvrdenia OO PZ Prešov - Sever z 17. 3. 2013, (správne má byť 17. 3. 2015, pozn. súdu) podala na B. M. trestné oznámenie vo veci podvodného prevodu vlastníckeho práva k jej bytu.

25. V bode 18. odôvodnenia predmetného rozsudku sa uvádza, že žalovaný pri výsluchu v trestnom konaní dňa 7. 9. 2015 uviedol, že v roku 2014 sa dozvedel o predaji predmetného 3-izbového bytu za cenu 47.000,- eur, pričom na byte bola ťarcha - hypotéka vo výške 27.000,- eur, pričom vlastníčkou bola žalobkyňa, s ktorou sa stretol začiatkom septembra 2014, s ktorou ho skontaktovala osoba, ktorú poznal zbežne ako taxikára. Pani C. odovzdala zmluvy na kúpu bytu, dohodli sa, že 5.000,- eur jej pošle na účet v ten deň. Následne sa stretli pred bytovkou na O. ulici, kde mu pani C. doniesla zmluvy s overenými podpismi a on jej vyplatil na ruku 15.000,- eur, potvrdenie od nej nežiadal, nakoľko prevzatie kúpnej ceny bolo uvedené v zmluve. Z ďalšieho textu vyplýva, že B. M. mal v trestnom konaní uviesť, že predmetný byt predal následne realitnej kancelárii do týždňa za sumu 20.000,- eur.

26. Podľa bodu 23. odôvodnenia predmetného rozsudku súd zistil, že v predmetnom konaní súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti určenia vlastníckeho práva k predmetnému bytu, nakoľko predmetná kúpna zmluva je neplatná pre nedostatok vôle žalobkyne jej uzavretia, ako aj pre obchádzanie zákona podľa ustanovení § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovanej bola zo strany žalovaného, teda B. M., poskytnutá suma 5.000,- eur na jej bankový účet, ktorú v ten istý deň vybrala, časť sumy vo výške 200,- eur si ponechala a zvyšok odovzdala prostredníctvom svedka žalovanému. Tieto skutočnosti neboli v konaní zo strany žalovaného B. M. rozporované. Súd poukázal na rozpornú výpoveď žalovaného v trestnom konaní, kde najprv tvrdil, že sa so žalobkyňou osobne stretol, neskôr uviedol opak. Taktiež nie je dôveryhodné ani jeho tvrdenie o tom, že odovzdal v hotovosti svedkovi sumu 15.000,- eur, nakoľko tieto peniaze podľa zmluvy mali byť odovzdané priamo predávajúcej. Z výpovede predávajúcej pani C. jasne vyplynulo, že táto suma 15.000,- eur od žalovaného, ani od inej osoby neprevzala a navyše žalovaný, pokiaľ to tvrdil, nemal o tomto tvrdení žiaden písomný doklad. Na základe uvedeného bolo v tomto konaní preukázané, že žalobkyňa bola uvedená do omylu a žalovaný sa podpísaním kúpnej zmluvy ako prepadným zálohom dopustil konania, ktoré spôsobilo neplatnosť kúpnej zmluvy.

27. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/122/2016-436 rozhodol súd, že obžalovaný B. M. je vinný, že v bode 1. v presne nezistenej dobe v septembri 2014 v Prešove prisľúbil O. M. poskytnutie pôžičky vo výške 5.000,- eur pre Q. C.Ú. pod podmienkou zriadenia záložného práva k nehnuteľnosti a za tým účelom odovzdal O. M. kúpnu zmluvu s predmetom kúpy bytu č. X v O. s príslušenstvom za kúpnu cenu 20.000,- eur, ktorú Q. C. podpísala dňa 3. 9. 2014 na Obecnom úrade v Haniskej, okres Prešov v domnení, že podpisuje zmluvu o zabezpečení prisľúbenej pôžičky. Následne dňa 4. 9. 2014 obvinený B. M. previedol na účet Q. C.Í. sumu 5.000,- eur, z ktorej časť vo výške 183,12 eur Q. C. použila na základe pokynu obvineného na úhradu dlhu za užívanie bytu a zvyšnú sumu 4.795,- eur s potvrdením správcu bytu o neexistencii nedoplatkov odovzdala prostredníctvom O. M. obvinenému s tým, že pôžička 5.000,- eur jej bude poskytnutá až následne, sľúbenú pôžičku 5.000,- eur obvinený B. M. Q. C., ani O. M.Í. neposkytol, kúpnu cenu nevyplatil a byt č. X v O. kúpnu zmluvou zo dňa 4. 9. 2014 odpredal M. M. W., čím takto svojím konaním spôsobil Q. C. škodu vo výške najmenej 39.760,- eur. Teda v bode 1. na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu, a tak na cudzom majetku spôsobil značnú škodu, čím spáchal v bode 1. zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom. Podľa bodu 2. predmetného rozsudku bol pre ďalší skutok (ktorý nesúvisel s predmetnou kúpno-predajnou zmluvou) odsúdený pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

28. Z odôvodnenia predmetného rozsudku súd zistil, že v uvedenom konaní obžalovaný B. M. vyhlásil, že je nevinný a uviedol, že Q. C. a pán M., ktorého on poznal, zháňali peniaze, tak M. povedal, že pokiaľ majú nejaký byt, tak on by ho mohol kúpiť. Doklady o byte zanesol pánovi W. a tento mu odporúčal, aby byt odkúpil za 20.000,- eur, nakoľko tam bola ľarcha vo výške 28.000,- eur. W. pripravil zmluvy, v zmysle ktorých suma 5.000,- eur išla na účet a 15.000,- eur do ruky po podpísaní zmluvy. B. M. v zmysle zmluvy 5.000,- eur poslal na účet a 15.000,- eur im dal, pričom W. povedal, že pokiaľ sa úver nebude splácať, odkúpi byt od neho. K podpisu zmlúv došlo v nejakej dedine za Prešovom, kde on osobne prítomný nebol, suma 5.000,- eur bola zaslaná na účet pani C. a 15.000,- eur jej bola odovzdaná pri preberaní zmluvy. Dodal, že zmluva bola podpísaná dňa 3. 9. 2014 a účet bol otvorený v ten istý deň. Nevedel sa vyjadriť ku skutočnosti, prečo bola zmluva uzavretá 4. 9. a podpis bol osvedčený 3. 9. M.C. chodieval k nemu po peniaze. Zmluvy vyhotovil pán W.. M. ich odovzdal M. a o 2-3 hodiny ich doniesol naspäť podpísané. Po podpísaní zmlúv poslal SMS-správu W., kde v MAXE na uvedený účet vložil sumu 5.000,- eur a pri preberaní zmlúv odovzdal sumu 15.000,- eur a podpísané zmluvy odovzdal W.. K vloženiu peňazí na účet a k podpisu zmluvy došlo v jeden deň a pokiaľ ide o ľarchu, W. mu povedal, že to treba dotiahnuť. Nevie o tom, aby mu bolo doručené niečo z katastra, ale následne byt predal pánovi W., pričom nevie uviesť, kedy bol predložený návrh ďalšej zmluvy na zápis do katastra.

K druhému prevodu (kúpnej zmluve zo dňa 4. 9. 2014 uzavretej medzi stranami sporu v tomto konaní - poznámka súdu) došlo tak, že on podpísal papiere a W. mu dal 15.000,- eur na ruku a 5.000,- eur na účet. B. M. nevedel uviesť, kde má účet, a potom doplnil svoju výpoveď, že suma 5.000,- eur nie je doriešená doposiaľ. Uviedol, že k odpredaju bytu v ten istý deň došlo z dôvodu, že nechcel mať problémy s bankou a že kúpil byt so záložným právom, lebo W. mu sľúbil, že to od neho hocikedy odkúpi. V zmluve nie je uvedené číslo účtu, na ktorý mu mal W. poslať peniaze, lebo sa poznajú dlhú dobu a nehralo to žiadnu rolu. Všetky náležitosti vybavoval W. a vlastníkom bytu je asi on a nebol na žiadnom súde a následne mu prišiel zo súdu papier, že byt je zaplombovaný. M. od neho požičiaval rôzne sumy už pred podpisom zmluvy a keď žiadal väčšiu sumu, B. M. od neho odkúpil za 20.000,- eur predmetný byt, pričom peniaze mal našetrené v hotovosti, je zamestnaný v Č. U. a predtým pracoval ako vojak. Nebol prítomný pri tom, keď pani C. otvárala účet, alebo podpisovala kúpnu zmluvu (prvú zmluvu - poznámka súdu). Číslo účtu, na ktorý mal uložiť peniaze, sa dozvedel SMS-správou od M..

29. Z výpovede svedka M.. M. W. v predmetnom trestnom konaní súd zistil, že ten na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného B. M. pozná od roku 2014, kedy od neho žiadal, aby mu vypracoval kúpnu zmluvu na 2-izbový byt na O. F. v O.. Následne kúpna zmluva bola vypracovaná, začiatkom septembra 2014 došlo k realizácii a podpisu zmluvy, podľa ktorej časť kúpnej ceny mala byť vyplatená na účet a časť v hotovosti. Po podpise zmluvy 5.000,- eur bolo zaslaných na účet predávajúcej a následne mu B. M. ponúkol byt za identických podmienok, ako ho kúpil on. Následne B. M. žiadal, aby mu zvyšok kúpnej ceny bol vyplatený v splátkach a aby peniaze vložil na účet a následne sa už stretli iba náhodne raz v roku 2016. Podľa výpovede M.. M. W. obžalovaný sa vlastníkom stal asi mesiac od podania návrhu na vklad (prvej zmluvy - poznámka súdu) a 15.000,- eur obžalovanému vyplatil v hotovosti a 5.000,- eur malo byť vyplatených následne, pričom na byte je nesplatený úver vo výške 20.000,- eur. Kúpnu zmluvu vypracoval M.. M. W. z verejne prístupných údajov. Rodné číslo doplnil podľa údaju obžalovaného B. M.C.. Následne uzavrel s obžalovaným zmluvu o predaji, v súčasnosti (v čase výpovede v trestnom konaní) je vlastníčkou bytu pani C. a obžalovaný mu dlžnú sumu doposiaľ nevrátil. Kúpna zmluva bola vytlačená v ich kancelárii, pričom M. mal uviesť číslo účtu.

30. Z výpovede svedka O. M. v predmetnom trestnom konaní súd zistil, že kúpna zmluva medzi pani C. a B. M. bola uzavretá za účelom požičania peňazí vo výške 5.000,- eur, ktoré vybrala z účtu pani C., pričom suma mala byť pôžička preňho, aj pre pani C.. B. M. vložil v hotovosti na účet pani C. sumu 5.000,- eur, ktorú ona vybrala, dala peniaze jemu a on ich odovzdal B. M.C., takže pani C. z toho nemala nič a on dostal 20,- eur. Podpisy na zmluve boli overiť v Obci Haniská, zmluvy prevzal on od B. M.. On, ani poškodená pani C., ich nečítali, podľa tvrdenia B. M. malo ísť o záložné právo - po doručení papierov z katastra bol zo správania B. M. sklamaný, lebo zneužil jeho dôveru, ako aj dôveru pani C.. Po podpise zmluvy odovzdal papiere pánovi M., ten im dal 170,- eur na vyrovnanie dlhu so správcom bytu. Potom, čo prevzal podpísané zmluvy B. M., mal im povedať, že pôžička nebude. Z prevedenej sumy na účet 5.000,- eur použil O. M. len sumu 200,- eur, z ktorej časť 170,- eur použili na vyplatenie dlhu na bytovom družstve a zvyšné peniaze použili na zakúpenie potravín.

31. Z výpovede Q. I. C. v predmetnom trestnom konaní súd zistil, že táto prostredníctvom M. chcela zobrať úver pôvodne vo výške 5.000,- eur, za ktorý mala ručiť jej bytom. M. jej doniesol papiere, ktoré ona neprečítala, po podpise zmluvy a výbere peňazí, tieto M. odniesol M., ktorého v živote nevidela.

32. V predmetnom trestnom konaní súd po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj súhrnne, zistil, že konaním B. M. bola naplnená skutková podstata zločinu podvodu, lebo obžalovaný dal podpísať poškodenej kúpnopredajnú zmluvu na predaj bytu, hoci jej tvrdil, že ide iba o zriadenie záložného práva za účelom pôžičky vo výške 5.000,- eur, pričom túto skutočnosť potvrdili svedkovia O. M. Q. M. I.. Úplne sa vymyká zásadám základnej logiky, že aj keď mal byť poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur na účet, ktorý si poškodená v ten deň otvorila, obžalovaný túto sumu v ten deň na účet aj vložil, nelogické je ďalšie tvrdenie, keď poškodená mu po podpísaní zmluvy o údajnom záložnom práve sumu 5.000,- eur aj so zmluvami odovzdala. Poškodená nemala poskytnutý úver a ani zmluvy o údajnom záložnom práve a úplne za nepodložené boli hodnotené tvrdenia obžalovaného B. M., že okrem sumy 5.000,- eur, ktoré jej poslal na účet, jej v hotovosti odovzdal sumu 15.000,- eur. Podľa názoru súdu v predmetnom trestnom konaní obžalovaný bol iba prostredníkom, aby predmetný byt mohol byť prevedený na inú osobu, nakoľko ešte v ten istý deň uzatvoril kúpnopredajnú zmluvu s M. M. W., aj keď pri pôvodnej kúpnopredajnej zmluve nebol podaný návrh na jej zavkladovanie, čo bolo zrealizované 30. 9. 2014. Následne Okresný súd Prešov v civilnom konaní rozhodol, že vlastníčkou bytu je poškodená (rozsudkom sp. zn. 10C/444/2015 - poznámka súdu), teda obžalovaný uviedol poškodenú do omylu, aby získal pre seba majetkový prospech, čím sa dopustil zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, lebo jej na základe odborného vyjadrenia spôsobil škodu vo výške 39.760,- eur. Súd riadiac sa obžalovacom zásadou rozhodoval o vine obžalovaného a prípadné podielníctvo ďalších osôb na tejto trestnej činnosti v zmysle vyššie uvedených zásad nemohol skúmať.

33. Súd v tomto konaní považoval za potrebné uviesť podrobnejšie výsledky dokazovania a výpovede jednotlivých svedkov, ako aj poškodeného v predmetnom trestnom konaní, nakoľko pre zhodnotenie dôkazov v tomto konaní sú podstatné doslovné výpovede predovšetkým B. M. a M. M. W.. Tento svoj nárok v predmetnej žalobe opiera o tvrdenie, že skutočnosť, že vyplatil B. M. časť kúpnej ceny vo výške 15.000,- eur v deň podpísania kúpnopredajnej zmluvy, vyplýva z opakovaných výpovedí B. M. v predmetnom trestnom konaní, a to ako pred vyšetrovateľmi, tak aj pred sudcom. V tomto konaní žalovaný uvádza, že v trestnom konaní klamal za účelom krytia osoby M. M. W., takže v danom prípade ide o tvrdenie žalobcu proti tvrdeniu žalovaného, pričom ani jedna strana sporu nemá priamy dôkaz, ktorým by preukázala, že došlo ku skutočnému fyzickému odovzdaniu peňazí, či už za prítomnosti svedkov, alebo prevodom na účet žalovaného a podobne. Preto súd v tomto konaní vychádzal s dôkazov vykonaných v trestnom konaní, ktoré má bezprostredný súvis s danou žalobou.

Prvotne sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný v odôvodnení odporu.

34. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

35. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

36. Podľa § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zákon ustanovuje, že k zmluve je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, je zmluva účinná týmto rozhodnutím.

37. Podľa § 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak sa do troch rokov od uzavretia zmluvy nepodal návrh na rozhodnutie podľa odseku 1, platí, že účastníci od zmluvy odstúpili.

38. K vznesenej námietke premlčania súd uvádza, že táto nie je dôvodná. Žalobca sa domáha vydania majetkového prospechu, (vyplatené časti kúpnej ceny) ku ktorému došlo na strane žalovaného plnením z neplatného právneho úkonu. Ako vyplýva z dokazovania, kúpna zmluva uzavretá medzi stranami sporu dňa 4. 9. 2014 bola oboma stranami podpísaná, avšak kupujúci, teda v tomto konaní žalobca, nepodal návrh na príslušný katastrálny odbor o povolení vkladu predmetnej nehnuteľnosti v jeho prospech. Od podpísania zmluvy ani jeden z účastníkov zmluvy od nej účinne neodstúpili, (tvrdenie

žalobcu, že žiadal vrátiť späť kúpnu cenu od žalovaného už v predošlých rokoch nie je účinným odstúpením od zmluvy), preto v zmysle ustanovení § 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že účastníci od zmluvy účinne odstúpili nepodaním návrhu na vklad. Predmetná kúpna zmluva je tak neplatná a neúčinný právny úkon, pričom zmluva sa zrušuje od začiatku (ex tunc) a ak došlo k plneniu podľa zmluvy, účastníci sú povinní toto plnenie vrátiť. Súd má za to, že premlčacia lehota začína plynúť dňom nasledujúcim po 3 rokoch od jej uzavretia, teda dňom 5. 9. 2017.

Žalobca sa o dôvode, pre ktorý nepodal návrh na vklad predmetnej kúpnej zmluvy, dozvedel právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/444/2015, teda dňom 31. 8. 2017, ktorým bol predmetný byt vrátený pôvodnej vlastníčke, po zistení že kúpnu zmluvou bola B. M. uvedená do omylu. Ako vyplýva z uvedeného konania, aj z výsledkov dokazovania v trestnom konaní, zo strany žalovaného išlo v prípade prvej zmluvy o podvod a druhej zmluvy takýmto konaním o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Žaloba bola podaná na Upomínacom súde v Banskej Bystrici dňa 22. 7. 2019, teda od 5. 9. 2017 v trojročnej premlčacej lehote. Pokiaľ by konanie žalovaného nebolo posudzované s úmyslom obohatiť sa v čase podpisovania v poradí druhej zmluvy, bola by dodržaná aj zákonná 2-ročná premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný nesprávne počíta začiatok plynutia premlčacej doby odo dňa uzavretia, resp. podpisania predmetnej zmluvy.

39. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

40. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

41. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

42. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

43. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

44. Podľa § 150 ods. 2 C.s.p. na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

45. Podľa § 191 ods. 1 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

46. Podľa § 191 ods. 2 C.s.p. vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

47. Čo sa týka samotného nároku žalobcu, súd po vykonanom dokazovaní vzal za preukázané, že nárok žalobcu je dôvodný.

V konaní nebolo sporné tvrdenie strán sporu o uzavretí písomnej kúpnopredajnej zmluvy dňa 4. 9. 2014. Nebolo sporné, že ohľadom predmetnej kúpnej zmluvy nebol podaný návrh na jej vklad M. W., ktorý po dohode s B. M. mal tento vklad vykonať. Ako vyplynulo z jeho výpovede, k podaniu návrhu na vklad nedošlo z viacerých dôvodov, a to že žalovaný mu neoznámil číslo účtu, na ktorý mal doplatiť zvyšnú časť kúpnej ceny vo výške 5.000,- eur, ďalej z dôvodu, že mu neodovzdal správu od správcu bytu o vyplatení nedoplatkov na predmetnom byte a následne z dôvodu, že zápisom poznámky na výpise z listu vlastníctva č. XXXXX kat. územie O. sa dozvedel o konaní vedenom na Okresnom súde Prešov o určení vlastníckeho práva a vydaní predbežného opatrenia na predmetný byt. Logický bol potom postup žalobcu, ktorý po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o určení neplatnosti prvej kúpnej zmluvy nepristúpil k podaniu návrhu na vklad kúpno-predajnej zmluvy uzavretej so žalovaným. Nakoľko nepodaním návrhu na vklad predmetnej zmluvy táto nenadobudla právne účinky, je od počiatku neplatná, preto žalobca sa dôvodne domáha od žalovaného vrátenia kúpnej ceny, titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

48. Ako už bolo vyššie uvedené, v konaní nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá kúpna zmluva, ktorej predmetom bol byt č. X zapísaný na LV č. XXXXX v kat. území O., za kúpnu cenu 20.000,- eur. Tak, ako je uvedené v článku 7 kúpnej zmluvy, časť kúpnej ceny vo výške 15.000,- eur bola uhradená v deň podpísania zmluvy v hotovosti, čo predávajúci potvrdil svojím podpisom.

49. V tomto konaní bol medzi stranami sporu rozpor v tvrdeniach, či došlo k výplате časti kúpnej ceny vo výške 15.000,- eur. Pri hodnotení výpovedí strán sporu súd vychádzal z výsledkov vyšetrovacieho a súdneho konania vedeného na Okresnom súde Prešov sp. zn. 33T/122/2016, v ktorom B. M., v uvedenom konaní obvinený, opakovane tvrdil, že prevzal od M. W. kúpnu cenu vo výške 15.000,- eur a zvyšná časť vo výške 5.000,- eur nebola doriešená. Až v tomto občiansko-právnom konaní na svoju obranu B. M. začal tvrdiť opak, že k žiadnemu vyplateniu ani len časti kúpnej ceny nedošlo. Žalobca na preukázanie svojho tvrdenia okrem podpisu žalovaného na kúpnej zmluve, ktorý potvrdzoval prevzatie časti kúpnej ceny, predložil súdu ďalší dôkaz, a to výpis z jeho osobného účtu IBAN A. XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v Tatra Banke, a. s., Hodžovo námestie, Bratislava, ktorým preukázal, že dňa 6. 5. 2014 mu bol poskytnutý bezúčelový úver vo výške 12.000,- eur, ktorý použil na vyplatenie časti kúpnej ceny, pričom zvyšných 3.000,- eur mal k dispozícii v hotovosti. Výpoveď žalobcu v tomto konaní je totožná s jeho výpoveďou v trestnom konaní, kde uvádzal, že pri podpise predmetnej kúpnej zmluvy vyplatil žalovanému v hotovosti sumu 15.000,- eur v priestoroch Notárskeho úradu JUDr. Čuchtu v Prešove. Naopak výpoveď žalovaného je v jasnom rozpore s jeho výpoveďami v trestnom spise a jeho tvrdenie, že od žalobcu žiadnu kúpnu cenu neprevzal, nie je podložené žiadnymi relevantnými prostriedkami procesnej obrany v tomto konaní. V súvislosti s hodnotením výpovede žalovaného súd upriamuje pozornosť aj na odôvodnenie trestného rozsudku, v ktorom sa konštatuje, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že B. M.Í. klamal, keď tvrdil, že vyplatil kúpnu cenu pôvodnej predávajúcej pani C., súd preto v tomto konaní nepovažuje za dôveryhodné jeho tvrdenie, že neprevzal časť kúpnej ceny od žalobcu. Na základe takto zisteného skutkového stavu pri zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo a zároveň v ich súhrne, za použitia ust. § 191 ods. 1 C. s. p. berúc do úvahy dôkazy vykonané v predmetnom trestnom konaní súd ustálil, že žalobca uniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že vyplatil žalovanému časť kúpnej ceny vo výške 15.000,- eur. Žalovaný nepredložil súdu relevantné prostriedky procesnej obrany, ktorými by preukázal svoje tvrdenie opačné k tvrdeniu žalobcu. Treba zdôrazniť že jeho výpovede sa zásadne líšia od výpovedí v trestnom konaní, sú rozporné a čo sa týka výplaty kúpnej ceny z prvej zmluvy, aj preukázateľne klamlivé, a teda zavádzajúce.

50. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, súd nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia po zistení, že predmetná kúpna zmluva je neplatná a neúčinná od počiatku, preto zmluvné strany sú povinné vrátiť si poskytnuté plnenie, (žalobca sa nikdy nestal vlastníkom, ani užívateľom predmetného bytu) v zmysle ustanovení § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyhovel.

51. Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

52. Podľa § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

53. Žalovaný sa dostal do omeškania odo dňa nasledujúceho odo dňa doručenia platobného rozkazu, ktorý mu bol doručený upomínacím súdom dňa 15. 8. 2019. Základná úroková sadzba ECB k uvedenému dňu bola vo výške 0,00 %, preto má žalobca nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti, teda v časti požadovaných úrokov z omeškania žalobcom odo dňa 5. 12. 2018, súd žalobu zamietol, nakoľko žalobca neprevzal predžalobnú výzvu, táto nevošla do jeho dispozičnej sféry, preto nie je dôvodný nárok žalobcu na úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po prevzatí návratky o neprevzatí predžalobnej výzvy.

54. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. Vzhľadom k tomu, že žalobca mal v konaní plný úspech súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.